

gjorte, [ikke ville være tilstrækkelige, saafremt ikke Tjenestereglementet skulde indeholde saadanne Kæmpelser, som kunde komme Bedkommende til Gode de enkelte Gange, de bleve tilfagte til Møde ved Borgervæbningens Øvelser eller i dens Tjeneste, men deri vare forhindrede ved deres Forretninger. Saaledes ere f. Ex. vel Dommere nævnte som dem, der ere undtagne, ligeledes Departementscheferne ved Ministerierne; men derimod er det øvrige Personale, som bruges deels ved Retterne, navnlig det skrivende Personale, og det under Departementscheferne i Ministerierne hørende Personale ikke fritaget; de have paa en vis Maade deres Tid mindre til deres Raadighed end deres Foresatte, og ville altsaa ingenlunde være istand til at møde ved enhver Leilighed. Hvorledes det kan læmpes ved Tjenestereglementet, saaledes at disse Personer ikke nyde altfor store Befrielses, men paa den anden Side heller ikke saaledes besværes, at de sættes ud af Stand til at opfylde deres, tildeels meget vigtige, Pligter i deres Embedsfilling, er Noget, som vil være Gjenstand for Overveielse med Hensyn til Tjenestereglementet; men dette har man ikke her. Det vil vistnok ogsaa da blive Gjenstand for nærmere Overveielse, om den Frikjøbelse, som har fundet Sted, skal faa aldeles affaafes, som Udkastet foreslaaer. I og for sig har en saadan Frikjøbelse intet Anstødeligt ved sig, eller Noget, som er i Strid med den øvrige Lovgivning; Børnepligten, skøndt den egentlig er en personlig Pligt, kan saaledes udøves ved at stille en Anden for sig. Her kan ikke være Tale om saaledes at stille en Anden for sig; thi hele Mængden af dem, der ere pligtige til at gaae ind i Borgervæbningen, skal virkelig indtræde deri, uden at der er Spørgsmaal om, at Noget ved Lodtrækning kan befries. Men derimod kunde der vel, istedetfor en saadan Berettigelse til at stille en Anden i sit Sted, som ved Børnepligten, være en Udgang til at befries for Tjenesten, ved at betale noget Bist til Fordeel for Borgervæbningsfonden; thi, ligesom det var Communen, der led noget Afbræk ved deres Befrielse, saaledes var det ogsaa Communen, og navnlig med Hensyn til dens Midler, til Borgervæbningens Fremme,

som nød Godt af Betalingen. Jeg troer ogsaa, at det virkelig vilde være til større Nytte for Borgervæbningen, af en Mængde Indbydere, som næsten altid vilde være forhindrede i at forrette deres Tjeneste i Væbningen, at modtage en Frikjøbelsessum, end at lade dem staae i Væbningen, tilfuge dem til at møde, og ved paa kommende Leilighed ikke have deres Tjeneste. Men dette er Altsammen Noget, som man ikke kan have nogen endelig Mening om, førend Tjenestereglementet foreligger. Jeg troer ogsaa, at der kunde være andre Spørgsmaal, som man i sin Tid, baade naar Arméorganisationen var fuldbyrdet og naar der var et paa det forelagte Lovudkast beregnet Tjenestereglement, kunde have en sikker Mening om, men ikke for den nærværende Tid. Jeg skal endnu blot gjøre en Bemærkning i Anledning af hvad den ærede Ordfører har anført om den Mængde af Undtagelser fra Borgervæbningsstjenesten, som hidtil have fundet Sted. Jeg skal især bemærke, at det virkelig langt fra ikke i alle Tilfælde var klart efter Borgervæbningsanordningerne, hvorvidt Borgervæbningspligten strakte sig. Indtil 1803 var ingen Andre pligtig til at gaae ind i Væbningen, end de egentlige Borgere; men i Pl. af 11te Febr. 1803 blev det udvidet ogsaa til Andre, som ere af borgerlig Stand, hvilkede da skulde staae i en anden Afdeling, og ved Reglement af 1ste Juli 1808 blev med nogen Forandring i Udtrykkene det Samme fastholdt, paa det nær, at det hele, til Borgervæbningen hørende Mandskab skulde nu høre sammen, forsaavidt ikke angik Afsondringen mellem det borgerlige Artillerie og Infanterie, hvorved altsaa Forskjellen mellem første og anden Afdeling bortfaldt. Altsaa, foruden de egentlige Borgere, skulde Alle, som befattede sig med borgerlige Næringsveie, alle Contoirister hos Handlende, eller andre Næringsbrugende, alle Haandværksfænde og Fabrikarbejdere høre til Væbningen; men, hvorvidt de Personer, som opholde sig i Kjøbenhavn, uden at tage Deel i borgerligt Næringsbrug, altsaa hverken paa middelbar eller umiddelbar Maade tage Deel i det, som egentlig udgjorde Kjøbstædernes Forrettighed, nemlig borgerlig Næring, skulde være pligtige eller ei, blev ikke klart fremsat. Det blev ogsaa oprindeligt